

erstatningskravet og erstatningsforpligtelsen skal vedrøre samme erstatningsart (erhvervsevnetabserstatning contra erhvervsevnetabserstatning, mén-godtgørelse contra mén-godtgørelse og så videre). Endvidere pointeres, at arbejdsskadeforsikrings-selskabet kun kan forpligtes indenfor det beløb, det på tidspunktet for kravets fremsættelse stadig er pligtigt at betale efter arbejdsskadeforsikringsloven. Har skadelidte på dette tidspunkt eksempelvis fået udbetalt erhvervsevnetabserstatning som engangskapital, skal arbejdsskadeforsikrings-selskabet naturligvis ikke godtgøre et fremsat krav for tab af erhvervsevne.

Til § 41

Ved bestemmelsen indføres hjemmel til skønsmæssigt at fastsætte en årsløn, når skadelidte på grund af en erhvervssygdom har været ude af erhverv i en kortere eller længere periode, inden sygdommen anmeldes. Bestemmelsen er en følge af forslaget i § 11, stk. 2, hvorefter skadedatoen altid fastsættes til anmeldedatoen. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den gældende lovs § 37.

Til § 42

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 38.

Til § 43

Bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., svarer til den gældende lovs § 39, stk. 1, 1. pkt.

2. og 3. pkt. er ny og afløser den gældende lovs § 39, stk. 1, 2. pkt. og stk. 2.

Med de nye kapitaliseringsregler indføres en ret for den erstatningsberettigede til at vælge mellem løbende erstatning og kapitalerstatning. For den efterlades vedkommende kan den fulde erstatning for hele erstatningsperioden begæres kapitaliseret, hvorimod der for den, der er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne, er lagt loft på kapitaliseringsmuligheden. Specielt med hensyn til erhvervsevnetabserstatningen er bestemmelsen for så vidt angår valgfriheden en videreførelse af den allerede efter gældende lov meget lempelige kapitaliseringsadgang, hvorimod omfanget af kapitaliseringsmuligheden er en begrænsning i forhold til gældende lov, som giver mulighed for total kapitalisering.

Bestemmelsen vil medføre administrativ forenkling.

Bestemmelsens stk. 2 svarer til den gældende lovs § 39, stk. 3.

Da størrelsen af de anvendte kapitaliseringsfaktorer øver indflydelse på forsikrings-selskabernes økonomi, forudsættes det, at Arbejdsskadestyrelsen før

indstillingen til socialministeren forelægger sagen for Finanstilsynet.

Til § 44

Bestemmelsen træder i stedet for den gældende lovs § 40.

Efter bestemmelsen skal nu også kapitalerstatningsbeløb ligesom løbende erstatningsydelse udbetales af forsikrings-selskabet direkte til den berettigede. Erfaringerne har vist, at kommunerne altovervejende finder det ubetænkeligt at udbetale kapitalerstatningsbeløbene til fri rådighed. Bestemmelsen drager konsekvensen heraf. Samtidig undgås unødigt formynderi og administration.

Den gældende lovs regler om kapitalbeløb tilkendt umyndige personer udgår, da de fraviger de almindelige personretlige regler, hvorefter umyndiges midler bestyres af henholdsvis værger og en godkendt forvaltningsafdeling under tilsyn af Civilretsdirektoratet.

Bestemmelsen indeholder hjemmel til, at Arbejdsskadestyrelsen kan udbetale erstatning og godtgørelse til skadelidte i tilfælde, hvor der er tvivl om, hvilket selskab der er forpligtet til at betale.

Med bestemmelsen ændres også rentefoden ved for sen udbetaling af såvel kapitalerstatning som løbende erstatningsydelse fra den gældende lov: »1 pct. under Nationalbankens diskonto« til: »1 pct. over Nationalbankens diskonto.«

Ved bestemmelsens stk. 3 præciseres, at rentekravet ikke kan rejses over for forsikrings-selskabet eller Arbejdsskadestyrelsen, hvis udbetalingen ikke kan iværksættes på grund af kommunens forhold.

Til § 45

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 41.

Til § 46

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 42.

Til § 47

Bestemmelsen erstatter den gældende lovs § 43.

Efter den gældende bestemmelse vil samtlige forsikrings-selskaber, som har koncession til at tegne arbejdsskadeforsikring, få ret til en andel i den pågældende præmieindtægt. Imidlertid er der inden for arbejdsskadeforsikringsområdet ikke en entydig sammenhæng mellem den aktuelle præmieindtægt og de erstatninger, som et forsikrings-selskab skal betale. Den nuværende fordeling efter præmieindtægt foreslås derfor ændret.